

ΕΤΟΣ 61ον

10 Φεβρουαρίου 2013

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 6 (3115)

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΙΕΡΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ

Ἡ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι συρραφή ἀπό ἐμπνεύσεις καί ἐπινοήσεις, ἀλλῆ συνέχης ροή τῆς θείας σοφίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀπό τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. Ἀπό τό δικό τους στόμα ἡ ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου μεταδόθηκε στούς ἀποστολικούς πατέρες. Ἀπό ἐκείνους ἐν συνεχείᾳ στούς πατέρες καί διδασκάλους, στούς ὁμολογητές καί κήρυκες τοῦ θείου λόγου, στούς ὁσίους καί δικαίους τῆς Ἐκκλησίας μέχρι τῆ δικῆ μας ἐποχῆ καί θά μεταδίδεται μέχρι τῆς συντέλειᾳς τοῦ αἵωνα.

Τόν πνευματικό αὐτό θησαυρό, πού πῆρε ὡς παρακαταθήκη ὁ ἄπ. Τιμόθεος ἀπό τόν Ἀπόστολο τῶν Ἐθνῶν Παῦλο, μέ τήν ἐπιβεβαίωση τόσο τῶν μεσσιανικῶν προφητειῶν, ὅσο καί τῶν σύγχρονων μαρτύρων τῆς πίστεως, καλεῖται νά τόν διαφυλάξει καί νά τόν μεταδώσει στίς ἐπόμενες γενεές τῶν πιστῶν.

Ὁ τρόπος διατήρησης καί μετάδοσης τῆς ἱερῆς παραδόσεως

Δύο κυρίως εἶναι οἱ δυνάμεις πού ἐξασφαλίζουν τήν ποιότητα καί τή διατήρηση τῆς ἱερῆς Παράδοσης: α) Ἡ θεία χάρις· καί β) Ἡ αὐταπάρνηση τῆς πίστεως.

Ὁ ἄπ. Παῦλος συμβουλεύει τόν ἄπ. Τιμόθεο νά παίρνει δύναμη ἀπό τή χάρις πού τοῦ δόθηκε ἀπό τόν Χριστό. Καί εἶναι ἀλήθεια στόν πνευματικό ἀγῶνα διατήρησης τῆς ἀληθινῆς πίστεως δέν εἴμαστε μόνοι. Ἔχουμε βοηθό καί συμπαραστάτη. Φαίνεται ὅτι ἐμεῖς κτίζουμε τή σωτηρία μας, ὅμως στήν πραγματικότητα Ἐκεῖνος οἰκοδομεῖ. Εἶναι σημαντικό νά τό ἔχουμε αὐτό στό νοῦ μας, διότι «ἐάν μή Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες» (Ψλ. 126, 1). Ὅφείλουμε νά συμπλήρουμε μέ τήν πνοή καί τή ροή τῆς θείας χάριτος γιά νά φθάσουμε στή Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Μέ τή βοήθεια τῆς χάριτος πιστεύουμε καί σωζόμαστε, μέ τή δύναμή της προοδεύουμε στήν ἀρετή καί καρποφοροῦμε πνευματικά. Ἡ χάρις δόθηκε ἀπό τό Σταυρό καί τήν Ἀνάσταση τοῦ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β' Τιμ. β' 1-10)

Ἀγωνιστές καί ἀθλητές τοῦ Χριστοῦ

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καί ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἰκανοὶ ἔσονται καί ἐτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατεύομενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματεῖαις, ἵνα τῷ στρατολογήσῃ ἀρέσῃ. Ἐάν δέ καί ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐάν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω· δόξω γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγεγενημένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχῃσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου.

Χριστοῦ καί μεταδίδεται μέσω τῶν τελουμένων μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι κιβωτός τῆς ἀληθείας καί φορέας τῆς χάριτος.

Παρά ταῦτα χρειάζεται καί ἡ δική μας διάθεση, πρόθεση καί βούληση, ὅπως ἐρμηνεύει ὁ ἅγιος Ἰω. Χρυσόστομος: «Ἡ γάρ χάρις, κἄν χάρις, τοὺς ἐθέλοντας σώζει», δηλαδή ἡ θεία χάρις, ἂν καί δίδεται δωρεάν ἀπὸ τὸν Θεό, ὅμως σώζει ἐκείνους πού ἐπιθυμοῦν, ἐπιζητοῦν καί θέλουν νά σωθοῦν. Κανείς δέν μπορεῖ νά σωθεῖ διὰ τῆς βίας. Καί σ' αὐτὴ τὴν αὐτοπροαίρετη προσπάθειά μας νά συμβάλουμε στὴ σωτηρία μας πάλι ἔχουμε βοηθὸ τὸν ἴδιο τὸν Κύριο· «ὁ Θεὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καί τό θέλῃν καί τό ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας» (Φιλ. 2, 13). Ὁ Θεὸς εἶναι ἐκεῖνος πού προβαίνει σέ κάθε ἐνέργεια ὥστε νά ἐνισχύσει τὴ θέλησή μας γιὰ νά πράττουμε ὅ,τι εἶναι σύμφωνο μὲ τό θέλημά Του.

Τόσο μεγάλη εἶναι ἡ συμπαράσταση καί ἡ συμμαχία τοῦ Θεοῦ στό ἔργο τῆς σωτηρίας μας, ὥστε Ἐκεῖνος νά μᾶς ἐμπνέει μὲ τὴ χάρη Του λογισμούς μετανοίας, σύνεσης καί ἐπιθυμίες πνευματικές γιὰ νά πλῆξουμε τὴ σωτηρία, τὴ δικαίωση καί τὸν ἀγιασμό τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματός μας.

Ὁ καλὸς στρατιώτης καί ὁ καλὸς ἀθλητής

Ὁ ἀπ. Παῦλος συμβουλεῦει τὸν ἀπ. Τιμόθεο νά ἀντιμετωπίζει τίς δυσκολίες στὸν πνευματικὸ του ἀγῶνα σάν τὸν καλὸ στρατιώτη, «κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης», ὥστε καί τὴ γνησιότητα τῆς ἱερῆς παράδοσης νά διατηρεῖ, ἀλλὰ καί μὲ τὴ δύναμή της νά ξεπερνᾶ τὰ ἐμπόδια καί νά εἶναι νικηφόρος. Τοῦ συνιστᾶ νά εἶναι:

α. Πειθαρχημένος. Ἡ πειθαρχία στὴν πνευματικὴ ζωὴ σημαίνει ἐνσυνείδητη ὑπακοή στους πνευματικούς πατέρες καί τοὺς πνευματικούς κανόνες τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτὸ ἐξασφαλίζει στὸν ἀγωνιζόμενο ἄνωθεν δύναμη καί ἀποτρέπει

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Παιδί μου, Τιμόθεε, νά δυναμώνεσαι μέ τήν χάριν πού ἔχομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καί ἐκεῖνα πού ἄκουσες ἀπό ἐμέ ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων, αὐτά νά ἐμπιστευθῆς εἰς πιστούς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι θά εἶναι ἱκανοί νά διδάξουν καί ἄλλους. Σύ λοιπόν, κακοπάθησε σάν καλός στρατιώτης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Κανείς πού ὑπηρετεῖ εἰς τόν στρατόν δέν ἐμπλέκεται εἰς βιοτικές ὑποθέσεις, διὰ νά γίνη ἀρεστός εἰς ἐκεῖνον πού τόν ἐπεστράτευσε. Καί ἐάν κανείς μετέχη εἰς ἀγῶνας, δέν στεφανώνεται, ἐάν δέν ἔχη ἀγωνισθῆ σύμφωνα πρός τοὺς κανόνες. Ὁ γεωργός πού κοπιᾶζει, πρέπει πρῶτος νά παίρνη μέρος ἀπό τοὺς καρπούς. Κατάλαβε αὐτά πού λέγω. Εἶθε ὁ Κύριος νά σοῦ δίνη σύνεσιν εἰς ὅλα. Ἐνθυμοῦ τόν Ἰησοῦν Χριστόν, ἀναστημένον ἀπό τοὺς νεκρούς, καταγόμενον ἀπό τόν Δαυῖδ, σύμφωνα μέ τό εὐαγγέλιον πού κηρύττω, διὰ τό ὁποῖον κακοπαθῶ ἄλυσοδεμένος σάν κακοῦργος, ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι δεμένος. Διά τοῦτο τά ὑπομένω ὅλα πρός χάριν τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ, διὰ νά τύχουν καί αὐτοί τῆς σωτηρίας πού προσέρχεται ἀπό τόν Χριστόν Ἰησοῦν μέ δόξαν αἰώνιον.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

τὴν πλάνη καί τὴν ἀποστασία. Τό «πέιθεσθε τοῖς ἡγουμένοις», πού γράφει σέ ἄλλη συνάφεια τῶν ἐπιστολῶν του ὁ ἀπ. Παῦλος, ἀποδεικνύει ὅτι οἱ καλοὶ χριστιανοὶ ὀφείλουν νά πορεύονται «ὡς τέκνα ὑπακοῆς».

β. Θαρραλέος. Νά μὴ φοβᾶται οὔτε τίς δυσκολίες οὔτε τίς ἀπαιτούμενες θυσίες γιὰ νά ὀλοκληρώσει τό σκοπὸ τῆς πνευματικῆς του ἀποστολῆς. Νά ἔχει κατὰ νοῦν αὐτό πού καί ὁ ἴδιος ὁ Παῦλος λέει, «πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντι μέ Χριστῷ», πάντοτε ὑπερισχύω ἐπειδὴ μέ ἐνδυναμώνει στὸν ἀγῶνα μου ὁ Χριστός.

γ. Ἀφοσιωμένος. Νά μὴν παρασύρεται ἀπὸ τὴ μέριμνα τοῦ καθημερινοῦ βίου, «τάς τοῦ βίου πραγματείας», καί νά παραμελεῖ τὴν ἀποστολή του καί ξεφεύγει ἀπὸ τόν ἱερό στόχο του πού εἶναι ἡ διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου καί ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν. Διαφορετικὰ ὑπάρχει κίνδυνος στὴν πορεία πρός τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ νά παρεκκλίνει καί νά βρεθεῖ στὴ δυσάρεστη θέση νά μὴν ἀναγνωρίσει ὁ Κύριος τὸν ἀγῶνα του.

Παράδειγμα ὁ ἀθλητὴς πού λαμβάνει μέρος σ' ἓνα ἀγώνισμα. Γιὰ νά ἀναγνωρισθοῦν οἱ ἀθλητικές του προσπάθειες καί γιὰ νά πάρει τό βραβεῖο ἢ τό μετάλλιο ἐνός συγκεκριμένου ἀθλήματος πρέπει νά σέβεται τοὺς κανόνες τοῦ ἀθλήματος. Διαφορετικὰ θά ἀκυρωθεῖ ὁ ἀγῶνας του. Ἐπομένως, ἡ μὴ νόμιμη ἄθληση δέν ἔχει ἀνταμοιβή, δέν στεφανώνεται.

Καί ποιοὶ εἶναι οἱ κανόνες τῆς νόμιμης πνευματικῆς ἀθλήσεως; Ἀσφαλῶς οἱ ζωηφόρες ἐντολές τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐντολές πού ὀφείλει ὁ πιστὸς χριστιανὸς

10 Φεβρουαρίου 2013: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣΤ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Χαραλάμπους ἱερομ. τοῦ θαυματουργοῦ († 202). Ἀναστασίου Ἱεροσολύμων,
Ζήνωνος ὁσίου τοῦ ταχυδρόμου (δ΄ αἰ.).
Ἦχος: γ΄ – Ἐωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστολος: Β΄ Τιμ. β΄ 1-10 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. κε΄ 14-30.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 17 Φεβρουαρίου, ΙΖ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ.
Απόστολος: Β΄ Κορ. στ΄ 16 - ζ΄ 1 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιε΄ 21-28.

νά ἔχει συνεχῶς στό νοῦ του καί νά ἐμβαθύνει στό νόημά τους. Ἐάν παρεκκλί-
νει ἀπ' αὐτές ἢ μειώσει τή σημασία τους ἔχει κριτή τόν ἴδιο τόν Χριστό πού εἶπε
ὅτι δέν θά πάψει νά ἰσχύει οὔτε ἓνα γιώτα οὔτε μιά ὀξεία ἀπό τό νόμο τοῦ Εὐαγγε-
λίου, ὅσο ὑπάρχει ὁ κόσμος καί μέχρι τή συντέλεια τοῦ αἰῶνα (Μτ. 5, 18). Ἡ
ζῶσα πίστις, ἡ ταπείνωση, ἡ ὑπομονή, ἡ μετάνοια καί τέλος ἡ πρὸς τόν πλησίον
ἀγάπη εἶναι οἱ γενικοί κανόνες πάνω στοὺς ὁποίους ὀφείλῃ νά πορεύεται ὁ
πνευματικός ἀγωνιστής. Νά κινεῖται καί νά ἐντρυφᾷ στήν ἱερή παράδοση τῆς
Ἐκκλησίας γιά νά ὑπολογίζεται ὁ πνευματικός του ἀγώνας καί νά ἀγιάζεται ἐν
Χριστῷ. Καί νά συμβάλλῃ ἐνεργά στήν ἐνίσχυση τῶν συνοδοιπόρων τῆς βασι-
λείας τοῦ Θεοῦ.

Ἐάν δέν γίνουμε πρῶτα ἐμεῖς φῶς δέν μπορούμε νά φωτίσουμε τοὺς
ἄλλους. Γι' αὐτό δέν πρέπει νά ἀπομακρυνόμαστε ἀπό τό φῶς τοῦ Εὐαγγελίου.
Νά εἴμαστε φορεῖς τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ὥστε νά ξέρουμε πού ἐμεῖς πᾶμε γιά
νά καθοδηγοῦμε τότε καί τοὺς ἄλλους. Νά προσέχουμε μήπως καί δώσουμε
«τά ἅγια τοῖς κυσί». Νά μὴν ἐμπιστευόμαστε δηλαδή τό θησαυρό τοῦ Εὐαγγε-
λίου σέ ὅσους δέν μπορούν ἢ δέν θέλουν νά τόν ἀξιολογήσουν καί νά τόν
ἀξιοποιήσουν.

Ἄρχιμ. Χ. Ν.

ΜΑΘΗΤΕΙΑ ΣΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ

(Φιλοκαλικές Δοκιμές) Πρεσβυτέρου Μιχαήλ Σπ. Καρδαμάκη
Σχῆμα 14x21, σελίδες 443.

Ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΟΜΙΑΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 π.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς
«Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ
Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κά-
θε Παρασκευή καί ὥρα 5.30 π.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματι-
κό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί
ὁμιλεῖ ἓνας ἀπό τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Λειτουργητής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου
Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν
διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr